

ENTERED AT THE POST OFFICE AT CHICAGO, ILL. AS SECOND CLASS MATTER

Ročník VI.

CHICAGO, ILL., DNE 15. PROSINCE, 1884.

Číslo 12.

Cvičení žáků.

Pokračování.

To samé pak opakuje se v levo. Na povel: „v levo v bok!“ pozvednou žáci lehce pravou nohu a na levém podpatku se otočí v levo. Na povel „če-lem!“ pozvedne se opět jen málo noha levá a na pravém podpatku se otočí žáci čelem k cvičiteli.

Cvičení toto se musí častěji opakovati, tak aby žáci navykli si, co je v pravo neb v levo v bok. Známoť, že i při pochodovém cvičení velkých tito na povel „v pravo“ otočí se někteří zcela o páčně, v čemž jeví se nedostatečné cvičení.

Po důkladném procvičení v levo a v pravo v bok přikročíme k obrátím v pravo neb v levo v zad. Na povel: „v pravo obrat v zad!“ všichni žáci pozvednou jen lehce levé nohy a na pravém potpadku otočí se v zad tak, že hledí obličejem tam, kam dříve zády obrázení byli. Na povel „navrátit v levo (než v pravo) če-lem!“ obrátí se všichni opět čelem k cvičiteli.

I toto cvičení musí cvičitel častokrát opakovati, tak aby žáci zvykli si na obraty ony. Jsou též velmi důležitý po zději při cvičení pochodovém. Někteří cvičitelové také cvičí, že v pravo a v levo v bok žáci obrátí se na obou podpatkách najednou, pozvednouce jen špičky nohou od země.

Když jsme byli veškerá tato cvičení se žáky procvičili tak, že provádí se úplně bez chyby, přikročíme k pochodu

a povel zní: „Pochodem pochod!“ všichni žáci vykročíti musí levou nohou; abychom dosáhli stejného vykročení na povel „po-“ všichni levou nohu pozvednou a na povel „chod“ všichni s podupem slabým na zem došlápnou. U dospělého počítá se délka kroku 28 palečů, u žáka rozumí se, že musí býti kratší. Žáci při pochodu musí hlavy držeti vzhůru, ruce ve visu, ramena poněkud zpět držeti a prsa vypnutá.

Tak pokračuje se až cvičitel dá opět povel „zastavit stát!“ všichni nohou která právě se od podlahy pozvedla došlápnou a druhá se jí jenom lehce připojí, tak že všichni zůstanou státi stejně. I toto cvičení musí se velmi často opakovati, aby cvičenci navykli si vše vykonávati co nejpřesněji, zejména nastoupení pochodu a zastavení.

Činí to velmi nemilý dojem na pozorovatele, pakli na povel nevykročí všichni stejně a při zastavení nezastaví stejně, čímž stává se, že obyčejně se celé řady srazí a ukročování a srovnávání pak nevyhlíží zrovna nejlépe.

Při počátečním cvičení tohoto pochodu cvičitel může k vůli udržení stejného kroku počítati „jedna — dvě“ aneb „levá — — levá“ tak aby všichni stejný krok drželi.

V obyčejném pochodu děláme devadesát kroků za minutu; při rychlejším pochodu uděláme za minutu sto kroků.

Z pochodu přijdeme v poklus, který vykonává se na špičkách a s pažema skrčenýma. V poklusu děláme za mi-

nutu 160 kroků. V poklus přejde se z pochodu na povel „poklusem po-klus“.

Cvičitel musí velmi přísně dbáti toho aby žáci nechytali při poklusu tomto jeden druhého, jak tito velmi často ve zvyku mívají, nýbrž tak jako při pochodu musí poklus býti stejný, tak abychom se žáky pak v poklusu prováděti mohli ta cvičení pochodová, jaká provádíme při obyčejném pochodu.

Velení cvičitele musí býti rychlé, hlasité a rázné.

To co tuto povědino o žácích lze velmi dobře použiti i při cvičení velkých, neb až dosud i u starých sborů při vycházkách pozorujem velikou nepravdivost, jak při vykročování, tak i při zastavování a hlavně pak v pochodu samém.

Cvičitel ať nepokračuje se žáky k dalšímu cvičení, pokud veškeré tyto pohyby nejsou všemi žáky co nejpřesněji vykonány. Dobře započato, jest z polovice vše již hotovo, neboť pakli že veškeré pohyby naučí se žáci vykonávati pravidelně a na povel cvičitele stejně, jeden jako druhý, jde jim pak veškeré ostatní cvičení snáze, ať již jest třeba těžší. Žáci pak navyknu si hned v počátcích kázni, která při jich cvičeních jest nevyhnutelna. Nebudem se zde rozepisovati o dalším cvičení pochodovém, zmíníme se jen o přechodu z řady do dvoj- a čtyř-stupu, načež nastane pohyb pažema i nohama, jakož i celým tělem, což nazýváme prostocvikem, který jest základem cvičení veškerého.

Pokračování.

Kázáníčko.

Milý „Sokole“ a každý milý sokole! Hezky se to káže, ale hůře jest těm, kteří poslouchají. Kázat a poslouchat jest rozdíl veliký a byt bylo kázáníčko sebe různější, ono se přec jen nerado poslouchá a někdy ani poslechnouti nedá. Ústřednímu výboru jest hoj usnášeti kázání (či nakázání), aby se „Sokol“ neopovážil už více psátí proti podpoře a tak Sokolství podřívati a bořiti, ale těžko jest sokolům poslouchati, zvláště když se domnívají, že pravda jest na jich straně. Ono by to bylo všechno jinaké, kdyby věděli Sokoli, co jsou vlastně sokoli. Jsoutě to bystrá, čilá, udatná zvířátka se silnýma pažema (či křídloma), která vysoko se dovedou povznést až k slunci — ale jsou na nožce pevným řetízkiem ukováni, aby nic výše letěti nemohli, nežli pán jejich si přeje a dovolí, a jak on řetízkiem zaškube, hoj, sokolíku, dolů do kurníku a pěkně dřepni na bidlo a ani hni!

Kdyby na to Sokolové nezapomínali, dovedli by lépe poslouchati a Sokolství by bezpochyby kvetlo, kdežto takhle se podřívá a boří už i tím povídáním proti podpoře. Od čeho pak máme Ústřední Výbor slavný, nežli aby držel Sokolíky a „Sokola“ na řetízku a kázal i zakazoval? Kdo by je jiný mohl a směl držeti, když ne výbor ten? A proto — ani muk proti slavnému jeho mandátu. A což teprve kdyby se měla podpora odstraniti? Bylo by jistě po Sokolstvu! Vy se smějete, Sokolové? Dobrá. Dokáží vám to. Prosím vás, kdo by z vás chtěl ještě býti Sokolem, kdyby jistě věděl, že jeho žena, až nějakou bude míti, nedostane po jeho smrti \$300 v náhradu za svůj zármutek, aby mohla brzo zase ty peníze vdáti za jiného třeba Nesokola? Kdo? Nikdo! Kdo by chtěl z vás býti ještě Sokolem, kdyby věděl na jisto, že mu po smrti, až jej ponese, nezatroubí osm hudebníků po \$5 na cestu za ty peníze, co pozůstali jeho dostanou, a že by si nemohli po fúnuse ani dobrý den na cestě ze hřbitova v hospodě udělati? Kdo? Nikdo! Ergo, kámen na to! a na ty nespokojence a podříváče sokolské podpory kázání! Však výbor ví, kdy kázati a co zapovídati, kdy řetízkiem sokolským škube nouti a zavolati: Sokolové dřep! dřep! veledřep!

Vy pravíte: buď Sokol neb Podpůrný spolek, ale dohromady to nejde, neb že se buď zanedbává Sokolství podporou, neb se dávají peníze podpůrné na Sokolství a nespokojenost že stále roste u obou, zvláště když se musí na obě platiti a stále jen platitititi. Jděte. Což

my Češi rádi neplatíme? Vždyť jsme se tomu něčili od našich otců, od naší bývalé ve vlasti vlády, od kněží a od každého: jen hodně a pořád platit. A zvláště na to co bude po smrti ukrutně rádi platíme: na funus, na muziku, na pluvial, na vykropení, na očistec, na nebe za duše v očistci, na rekvie a na svíčky. Proč byste nám ve svobodné Americe měli tu radost bráti a kaziti? Což byste chtěli všechny peníze jen vyházet na činky, kužele bradla, hrazdy, koně, kozy atd., a na to co bude po smrti nic? To byste byli krásnými křesťany. Pater Čoka na vás!

Vy pravíte, že se dva účely, tělocvik a podpora nesnáší pospolu, jedno že lyne, a sice zrovna to hlavní, tělocvik, poněvadž těch cvičících sokolů jest menšina, a ta většina jest při sokolstvu jen pro podporu bez tělocviku. Ti co jsou pro podporu že žehrají na každý dolar vydaný pro tělocvik, a ti cvičící že litují každého dolaru uzmutého cvičírně a vydaného na podporu. Tak vida, vy byste chtěli, aby ti necvičící sokolové, bez peruti a dechu, dívali se na to klidně, když se jim jejich čtvrtáky nastrádané vydávají na náčíní, kterého oni nemohou, neumí a nebudou nikdy potřebovati? Ti by byli proti sobě, aby peníze v pokladně nestrádali na funus, muziku po smrti a na podporu, když už museli platit a nic jiného v Sokolstvu nedělali, než platili. Kam vás to vede? Proč pak jste je za sokoly přijímali, než abyste je podporovali po smrti? Oni nic více nežádali, vy jste jim nic více neslíbili a to platí. To vy byste chtěli, chlubit se, že jest vás Sokolů tisíc, když vás jen 250 cvičí a těch 750 ostatních jen na ně koukají a platí a nic by neměli za to. To nejde, rozumíte. Dřep, veledřep!

Vy chcete, aby každý, když se sokolem stane, pracoval jen pro Sokolstvo, to jest pro tělocvik, podporoval mravně hmotně jen ten pro vás, pro českou mládež, aby z ní vyrůstali zdraví, bujaří, silní a dokonalí muži. To byste si dali. Jen vezměte tu podporu pryč a uvidíte. Zbude vás hrstka cvičících a byt jste byli sebe horlivější a nadšenější, byt jste se sebe lépe vyvíčili a vypěstovali — budete míti po parádě před světem, a až umřete, ani vám nezatroubí na cestu do hrobu. A to jest přec to hlavní, či ne?

A konečně, vlastně, upřímně řečeno, co jest na tom celém tělocviku? Rád jsem Sokolem, protože jest to národní, jest to moda, má to hezký stejnokroj, děvčata to mají rády, hezky se to po sokolsku chodí na průvody, dělá to člo-

věku čest před jinými, kteří nejsou Sokoli, má to hezký fúnus a platí se podpora — ale co máte z toho mláčení se v cvičírně do noci, kde můžete zlámati si ruce i nohy, a ještě něco horšího si udělati — to pro mně není. Je to jednou za čas hezké podívání, když se při veřejném cvičení ty kotrmelece a veletče dělají, přitáhne to hodně lidí na podívanou za vstupné, více než divadlo neb ples, vydělá se hodně při tom, pravda — ale to vidíme na každé komedii a v cirkusu, a proč by si měli naše děti hnáty lámat? My je chceme míti zdravé, a proto je nemáme vystavovat nebezpečím a ještě na to platiti na místnost, světlo, náčíní, cvičitel, časopis atd. Všeho moc škodí. Když byste mysleli, že se ty dvě věci nedají dohromady spojené udržeti, tělocvik a podpora, tož jsem pro to, abychom v Sokolství zastavili tělocvik a podrželi si podporu. A proto si také chválím ctěný ústřední výbor, že to bourání podpory zapovídá. Však až si zvolíme výbor jiný, pozná ten, kde jest chyba, že tak zdlohavě Jednoty pokračují: zapoví tělocvik a vyhazování peněz naň, a uvidíte, jak se Sokolství zvedne a jak budeme statně pokračovati. A proto volám z plných plic Sokolství a potřebné v něm opravě hlučné a hřímavé třikráte „Na zdar!“ — Proč se mi smějete, že vypadám v mém sokolím peří jako

Z — moklá slepice?
Však jest nás víc!

Také o podpoře.

Píše Sokol K. F. Tůma.

Nedivím se, že v řadách našich se zbrojí pro podržení ba i zvýšení podpory; sestávají jednoty naše po většině se starších údů, jimž myšlenka na možné onemocnění neb smrt bližší jest než tužení těla, však nemohu skutečně pochopiti, že sokolové zkušeni a vzdělaní, jako jest sokol Buňata, o udržení podpory se přimlouvati mohou, ba žasnu, že sok. Buňata radí: „dokud to lid sám nepochopí, marno o tom přesvědčovat. Teprve dlouhá zkušenost vede k poznání!“

Jaká to důslednost! Nechme tedy lidstvo pokračovati buď jen hlemýždím krokem a tu mu ještě ze všech sil stavme překážky, aneb pomáhejme mu co kněží pokroku a zdokonaňování, ku postupu, čili dle nauky sokola Buňaty: potlačujme své učitele a dokazujme jim ještě nadšeněji než dosud činíme, že pracují marně, poněvadž většina jest

opáčeého a klamného náhledu, třeba i přesvědčení.

Sokolství prý nezhyne, poněvadž souvisí s prací! Přiznávám, však tvrdím, že nehodno jest Sokola „na nějž národ má patřiti“, by čekal, až co samo se vyvine neb vyvinouti může. Nám nejedná se o to, co se snad kdy stane, nýbrž o přítomnost a tu popatříme-li do evičiren, setkáme se se skutečností, jenž sokolu, který skutečně o rozkvět, neb neb aspoň zachování Sokolstva dbá, vnutí povzdech: Hyneme! Kdo vlastně naším reprezentantem? Snad čtyři hochů? Nikoliv! Mladíci. A ti jen po tak dlouho, pokud se neožení, do 24 roků stáří a toho dosáhnou, stanou se nečetnými. Toť pravidlem, podmíněným výmínce, že nejvýše snad dva členy u každé Jednoty najdeme, kteří majíce rodinu, „mají pokdy Sokolovat“ a sklízí nevděk a posměch! Mnoho-li z hochů, jež na své útraty otužujeme, zůstane nám věrno? Jen procento, na něž celá Jednota, spočívati aniž spoléhati se nemůže. Nikoliv, nefilosofujme, nýbrž počítejme s přítomností.

Podpora, jak v nemoci, ta v úmrtí jest nám předně škodna a za druhé se protiví naší zásadě.

Odstavec 5. stanov Nár. Jed. Sok. ovšem ustanovuje odbytné v nemoci, však jak srovnává se s odst. 1: „Chceme vzájemně o vzdělání mužů *zdravých na těle ina duchu* se zasazovati?“ Ne-ní-li toto pěstí na oko, pak skutečně jsme důslednými.

Pokusím se předně dokázati, že podpora jest škodna jednotám a upotřebím co základ svého sboru, který čítá 24 údů a tudíž náleží k nejslabším. V roce uplynulém měli jsme majetku ceny \$300 Příjem náš obnášel celkem \$129.18; pomáhali jsme si pořádáním zábav a sice divadel, výletů, plesů, tedy nikoliv sokolstvím, nýbrž výdělkářstvím, právě tak, jako jiné spolky. Z příjmu toho vyplatili jsme 11 úmrtí \$81.89. Nyní čítáme \$50 nájemného a již máme \$2.81 prodělku. Kde jest plat evičitelů, kde náčiní, kde oprava, kde poplatek k Výkonému Výboru a vnitřní výlohy? Z čeho těch kryt? Což kdyby několik údů bylo nemocno, kde pro ty bychom vzali podpory? Což dovedeme čarovat? Možno, že snad za 20 let sám lid nahledne škodnost podpory sokokolstvu, leč jak do té doby se udržíme?

A jaké poměry u mého sboru, tytéž ne-li horší, shledám zajisté jinde a proto dovoluji si požádati sokoly tajemníky by v orgánu našem uveřejnili, mnoho-li přijal jejich sbor v uplynulém roce a mnoho-li a nač vydal. To bude as nej-

výmluvnějším důkazem, je-li podpora v úmrtí prospěšná či škodna.

Moje Jednota ovšem pořídila nové náčiní v ceně as \$50, a sochu Tyršovu v ceně \$40, však nikoliv z výdělku, nýbrž ze zálohy, která stloustla, dokud nebylo podpory.

Kdo chce nechat se pojistit na život, má jiné spolky. Jsem ochoten i dokázati, že Jednoty naše jsou na celém světě nejblacinějšími podpůrnými spolky, neb přiměřeně za \$8 ročně s přístupným \$2 nikde nedostane nikdo po půl roku, zemře-li, \$300 a pohřeb.

Podpora protiví se i naší zásadě.

Dle stanov máme zasazovati se o vzdělání mužů zdravých na těle i na duchu. V našich jednotách přijímá se člen, který doufá přistoupiti ku spolku duši i tělu prospěčenému z á b a v o u a sice ušlechtilou. Čeho uslyší při přijímání?

„Pane N. N. až budeš nemocen dostaneš \$3 týdně a až zemřeš, dáme ti pohřeb a \$300 „cash!“

Netrneme? Jak as jest takovému kandidátu! Sklameme jej v prvním okamžiku přistoupení, strašíme jej nemocí i smrtí a pak divíme se, že zušlechťování v něm udušeno, že nesokoluje?

Sokolové! Nepřisvědčíte mne? O ano — příznejte se i vy sokolové tajemníci a neopomeňte zaslati ony statistiky. Tím ušetříme zbytečné polemiky. Nelhoucí číslice dokáží nám pravdu a té že docílíme, pevně doufám. Kež nový rok shledal by nás upřímnějšími obhajeji svých zásad

Na zdar!

Vzepření vzklopno na bradlech.

Vyňato z Pražského Sokola

(DOKONČENÍ.)

Vzklopce na hrazdě podobá se v mnohém vzepření vzklopno:

C. Z vnější strany bradel.

Zadní žerď zde zastupuje hrazdu. Rozmanitost vzepření vzklopno z vnější strany není tak daleko taková, jako na hrazdě. Tlouška žerdě připouští nadchmat na nejvyš dvojchmat. Přední žerď (za kterou se nedržíme) vadí rozhodně při tření. Jsou-li bradla nízká (po prsa), můžeme konati jen

vzklopku z přednosu.

Uchopíme zadní žerď nadehmatem (palec vedle ostatních prstů) tělo vztáhneme na zad, trup vysazený; náhle zvedneme nohy do přednosu, vydržíme v přednosu do nejvyššího bodu před-

kmihu, pak rychle k přední žerdi přinožíme, trčíme a vzepřeme. Trčení musí se státi ovšem velkou silou, poněvač se děje na poloviční cestě a tím se švih značně sraží. Vzklopka tato jest mnohem nesnadnější než podobná na hrazdě. Podobně jako uvnitř bradel i zde možno v nejvyšším bodu předkmihu z přednosu v střídonož od země odraziti a pak trčiti. Odraziti se však možno i od přední žerdě a pak zastupuje tento odraz úplné trčení. Vzklopku tuto jmenujeme krátce

vzepření vzklopno s odrazem.

Při této vzklopce tedy neodrážíme o zem, ale o přední žerď a sice oběma chodidly zároveň. Obyčejně se dělá následovně. Uchopíme nadehmatem zadní žerď, tělo vztáhneme jako při předešlé vzklopce na zad, trup vysadíme; na to zvedneme nohy a rychle položíme obě chodidla na přední žerď, v této poloze vyčkáme nejvyšší bod předkmihu (který povstal zvednutím nohou) a když tělo jde cestou zpáteční v zákrah, odrazíme a vzepřeme. Při odrazu se nohy pokrčí, ale hned zase napnou, paže zůstanou při celém pohybu ovšem napjaty. Poněvadž vzklopka tato jest dost snadnou, můžeme si dovoliti stížení, jako paže poblíž, paže podál. Podobně změniti i můžeme polohu nohou při odrazu; snožmo, roznožmo aneb i jednonož. Pouze na vysokých bradlech jest provedlivou

vzklopka kmihem

Neliší se ostatně mnoho od vzklopky kmihem na hrazdě jen přinožením a nesnadným trčením.— Vzklopku z vnější strany bradel nejraději připojujem v sestavách k metům. Na příklad vzepření vzklopno s odrazem výsed odbočmo, aneb vzepření vzklopno z přednosu, zánožka v pravo do podporu pokos, přednožka v pravo atd. Na bradlech vysokých můžeme ji klásti do prostřed sestavy, na příklad: zánožka do visu pobok, vzklopka kmihem, výsed únožmo; aneb přednožka do visu pobok, vzklopka s odrazem, výsed roznožmo pokos na obě žerdě, kotoul na před atd.

Na bradlech jest vzklopka ze všech způsobů, jimiž přicházíme z visu v podpor nejrozmanitější, výmyky a ostatní vzepření vedle vzklopky jsou jen velmi sporé. Tak zůstává vzklopka jedním důležitým pojítkem visu a podporu v kombinacích. Kdežto na hrazdě pojí se s podporem tak rozmanitým způsobem: výmykem, vzepřením, přemykem, točí, na bradlech jest to úkolem největším vzklopky.

Sokol Americký,

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

REDIGUJE: JOSEF ČERMÁK.

Předplatné pro členy na rok 5 ctů
Předplatné pro nečleny na rok \$1.00.
Předplatné do Čech na rok 2 zl. 50 kr.

Adresa: „Sokol Americký“, č. 463 South Canal Street

Vychází 15. každého měsíce.

Chicago, Ill., 15. prosince, 1884.

ZA MIROSLAVEM TYRŠEM.

V ZLÉT první Sokol v nebes výšiny
a vzdálen vlasti, drabě otčiny,
když cile svého již měl dosci,
by stal se uměn hvězdou zářící,
zlý osud sklál ho s alpských hor
a děsným výkřikem tu v celý sbor
zalkala Čechie, zalkala vlast,
ač chápat nemohla, že taká strast
by mohla stihnout ji zas v zápětí,
dofajíc zpráva lepší že k nám zaletí.
A naděj znova vždy zas kmitala
a zhasla opět, opět zmítala
tím srdcem českým v těše, v obavě,
nevěříc smrti, děsné obavě.
Když šťastná zpráva světem projela:
„Náš žije Tyrš“ a věřit nechtěla,
Sokolstvo, národ, věda, úměn,
že hned se v žalost zase proměnil.
Ach tecté slze, průchod budiž vám
a pozdrav slední šlete k výšinám,
hle vizte oko, srdce sokolů,
jež kyne vám, že víc již neboli,
hle vizte jen to mužné nadšení,
jež vlilo v krev vám nové vzpružení,
hle vizte jen tu chůzi stepilou
to krásné čelo, hlavu přemilou,
jen slyšte kovový ten jeho hlas,
ten přednes tklivý a hned bouřný zas,
jak velí nám, nuž hotovme se k dílu:
„V myslí vlast, v srdci smělost, v páži sílu.“

Hugon V. Vunš.

Na sklonku roku.

BRATŘI SOKOLOVÉ!

Rok mého působení co pořadatele listu vašeho uplynul. Vzдор tomu, že vynasnažoval jsem se úkolu svému dostát v plné míře, vzдор tomu, že se srdcem plným nadšení pro naši věc pustil jsem se do práce — přec jen zachoval jsem se mnohým Sokolům, přec jen někteří pohlíželi na práci tu co zhoubnou celé Národní Jednotě Sokolské. Nemožnoť ovšem zachovati se všem stejně a mým úmyslem také nebylo hleděti na všech stranách se zachovati. Já zvolil jsem cestu přímou, rovnou, neohlížeje se ani v pravo ani v levo, já neohlížel jsem se na to, zda to či ono

líbiti se bude, nýbrž co za pravé jsem uznal, to jsem psal; co pokárání dle náhledu mého zasluhovalo, káral jsem, co nedůstojno bylo nás, hleděl jsem k tomu, by bylo odstraněno a pokud jsem nebyl přesvědčen že chybně jednám — pokud jsem nebyl přesvědčen, že nepravou cestu k působení mému zvolil jsem, potud neuhnul jsem ani o píď s dráhy té.

Mezi námi, o jen se přiznávejme, panoval až dosud ten zvyk, že vady, kterých dosud máme tak mnoho, se veřejně zakrývaly, všeliké maličkosti do nebe se vynášely, my přelhávali jsme stále sami sebe a nedbali jsme, abychom spatřili se v pravé podobě se všemi těmi chybami, my namlouvali jsme sobě, že nalezáme se již dávno na té výši, ku které spějí teprv všichni ostatní Sokolové a ký div pak, že vzbuditi to muselo pohoršení u mnohých — když ona rouška, veškeré naše křehkosti zakrývající počala trhána býti dolů a my pak objevili jsme se sami před sebou takými, jakými jsme.

Však při tomto skládání účtů nechei poukazovati na to, o co jsem se během posledního roku zasazoval, nechei poukazovati na jednotlivosti, nýbrž směle říci mohu, že snahou mojí bylo, bychom konečně po tolikaleté existenci aspoň jediný krok učinili ku předu, abychom zanechali konečně stálého „Sokoličkování“, dle trefného vyjádření sokola Liera a abychom hleděli k tomu státi se takými, jakými býti máme.

Vyvolal jsem ruch v řadách našich, probudil jsem sokoly z jich netečnosti abyť i sebe více protestů zasláno bylo, neustal bych a poukazoval stále na to, co hyzdí nás, nepřestával bych přec jen projevovati pravdu v orgánu našem sokolském!

„Nežli živořit, nežli býti jen dalekým nápodoběním Sokolstva, tož raději zahynout“ — obral jsem sobě za heslo a dle toho chei kráčet, ať již co pořadatel na dále aneb nikoliv, tou drahou kráčeti chei i na dále, pokud v Jednotách našich nezavládne jiný duch, než jaký tam až dosud ovládá.

Pakli že nejsme s to obejíti se bez podpory, pak nejsme vůbec schopni života a čím dříve přeměníme se v nějaké řady, tím bude lépe pro nás; aneb odložme hrdé jméno Sokol, nehanobme jej dále a učinme aspoň dobrý skutek tím, když vstoupíme do bratrstva Č. S. P. S. a řady tyto sesílíme. Dnes nejsme ani sbory Sokolskými, ani ve skutečnosti podporujícími. Deset — dvacet mladíků ve cvičárně, ve schůzi pak jednání o tom, komu ještě se úmrtní podpora

vyplatiti má, to netvoří daleko sbory sokolské a my neprávem užíváme jména toho, my spíše nežli abychom byli pěstíteli vznešené myšlenky velikánů našich Fuegnera a Tyrše, my isme její — ne, nevyřknu to, jest to pravda až příliš trpká.

Na snahu mou po opravách ozvaly se protesty — však nejen to, Výkonný Výbor vyzíván byl, by zakřikl mne, bych nepsal tak, jak mi svědomí mé káže, bych vrátil se v staré koleje a chválil, co hany zasluhuje a vše přikrýval, co do špatného světla nás staví. A členové Výk. Výboru? Ejhle, tam prončen byl jedním náhled, že se tak může státi. Hoj, Sokolové, zda snesli byste jednání podobné, aby vám poroučeno bylo, jak a co mluvíti máte? Táži se, zda snesl by kterýkoliv muž na této svobodné půdě, aby mu zakázáno bylo pronésti to, co sobě myslí? Jáť mezi Sokolíky, které shromáždil jsem kol sebe na cvičišti navykl vésti zápas přímý a takový chei vésti i s odpůrci svými u veřejnosti. Kdo nesouhlasí s tím, co v listu pronešeno jest, ať jako statečný zápasník postaví se proti a otevřeně hájí stanovisko své a celek ať soudcem jest, kdo zvítězí. Však zakazovati to neb ono bez podání důkazů, že pisatel se mylí, není zápasení Sokolů důstojné.

Vímť já, že nikdy nejsme sto pokročiti zde tak, abychom jen z daleka rovnati se mohli Jednotám Sokolským ve staré vlasti, jak já si je aspoň představuji, vím že nikdy nedostoupíme ani k úpatí té výše, na jaké zakladatelé sokolstva českého toto si přálo viděti — však tolik aspoň budiž snahou naší, abychom hleděli si co nejvíce hlavního účelu našeho, pro který jsme Jednoty tyto založili, *tělocviku*, bychom odchovávali mládež statečnou na těle a aspoň částečně přiblížime se k pravé cestě.

K tomu cíli směřovala a i na dále směřovati bude snaha má, ať již hodnost redaktora listu našeho mi udělena neb ne! Pro myšlenku tu pracovati budu i na dále a jsem jist, že dostaví se čas, kdy národní Jednota Sokolská třeba snad slabší na členstvo, tím silnější však v zásadě své sloužití bude národnosti české ku cti na této cizí půdě, a stane se hradbou, která mládeži české zabraňovati bude, by se docela neodnárodnila, a která ve středu svém chovati bude bujaré junáctvo se silnou páží, smělou myslí a láskou v srdci ku svému národu. A této myšlenky na sklonku tohoto roku volám z hloubi srdce sokolské „Na zdar!“

Josef Čermák.

Pohřeb dra. Miroslava Tyrše.

Pohřbu nezapomenutelného tvůrce Sokolstva českého dle došlých zpráv poštovních účastnily se téměř veškeré Jednoty Sokolské, mimo i jiných nesčetných spolků pražských, tak že za rakvi utvořena byla nepřehledná řada truchlících ctitelů tohoto předčasného hrobu zhroceného velikána. Nával do tělocvičny Sokola pražského byl ohromný. Byl sem obecenstvu od 8 do 12 hodin přístup dovolen. Uprostřed sálu pnul se do výše obrovský katafalk, uprostřed háje krásných květin, obklopen nesčíslným počtem plapolajících voskovic. U nohou rakve stálo uprostřed bujné zeleni poprsí Tyršovo, pod nimž složeny čtyři krásné věnce, které zaslány byly na rakev až ze Lvova, Záhřeby, Lublaně a Terstu. Dále umístěn zde na sametovém polštáři stříbrný věnec, který věnoval sbor cvičitelů Tyršovi o jubilejní slavnosti Sokola pražského. Nad věncem spočívala čapka sokolská a šerpa cvičitelská. U katafalku stáli ve dvou řadách Sokolové a akademické na čestné stráž. Místnosti byly smutečně dekorovány, s galerií splývaly černé draperie se stříbrnými okrasami. Nad rakví vznášel se anděl míru. Sál byl dvěma plynovými lustry osvětlen. — Slovník dr. Ed. Gregr, náš český Demosthenes přednesl nad mrtvolou miláčka Sokolstva řeč a mezi jiným pravil též:

„Co mám povídati Vám o Miroslavu Tyršovi? Každý jej znal, každý ho etil, každý ho miloval, a každý pro něj truchlí. Byl on sokolem, jenž na perutích ušlechtilého ducha svého k takové výši se povznesl nad kaluže všedního života, že s podivením zírali jsme za ním. A s výše svých ideálních názorů volával bez ustání hlasem laskavým na nás: „Za mnou, bratři! Za mnou vždy výš a výš, až k dokonalosti.“

Co chtěl Miroslav Tyrš? On znal jen jednu snahu, jen jedno povolání: sloužit vlasti a svému národu. Této službě zasvětil život svůj, v této službě obětotoval život svůj! Chtěl vychovávat mládež českou. Jsme národem malým u porovnání s velkými národy sousedními. Máme-li ubrániti se návalu mocnější ciziny, musíme slynouti oněmi vznešenými vlastnostmi, jimiž slynuhli národové, jenž malí na počet dovedli se ubrániti návalu přesily, a povznesti se k moei, slávě a svobodě. A vlastnosti tyto byly: horoucí láska k vlasti, ona láska, která tím větší nalezá uspokojení, čím větší jsou oběti, jež přináseti může vlasti a národu. Dále ona ušlechtilá touha po rozumové a mravní dokonalosti, která

tím více žízni po pravdě a etnosti, čím výše pokračuje národ v osvětě. Především však malým národům ona rekovná ona antická statečnost, která nečítáje nikdy počet nepřátel prsy svými zahraňuje průsmyky Thermopyl, aby zachránila vlast. Idealem Mir. Tyrše byl onen národ světa starého, jenž malý sice počtem, svou ušlechtilostí, svou inteligencí, svou statečností stal se zakladatelem civilizace lidské; Tyršovým vzorem byl národ Periklův a myšlenkou jeho bylo: roznítiti v myslech mládeže české odlesk olympického junstva. To byl původ, to byla základní myšlenka jednoty naší, z této snahy zrodil se Sokol český!”

Po výtečné řeči této, kterou ostatní česko-americké listy přinesly v plném znění, vynesli členové cvičící sokolského sboru rakev s drahými pozůstatky a uložili ji do připraveného vozu. Před průvodem jeli čtyři členové cvičitelského sboru koňmo, a za nimi pak byla nepřehledná řada jiných spolků. Před Sokoly jel náměstek náčelníkův dr. Čížek, cvičitel Jaroslav Stýblo a pobočník Moučka na koních. Veškeré prapory zahaleny byly smutečně.

U hrobu promluvil náměstek dr. Čížek následující: „Doprovodili jsme tě předrahy bratře na poslední tvé pouti. Se srdcem žalem rozrytým truchlíme nad ztrátou, která smrtí tvou Sokolstvo naše stihla. Národ nezapomene nikdy služeb, jež jsi mu prokázal. Simč, jež jsi zasel, utěšeně zkvětlo a ovoce přináší. My Sokolové budeme vždy v šlepějích Tvých kráčet a odkaz tvůj stále budeme v srdci nosit. S bohem navždy mileny náčelníku náš!”

Po té byla rakev od Sokolů spuštěna do hrobu na kvítí, které tam před tím nasypáno. Na rakev naházeny věnce a ostatní složeny v mohyly.

Dr. Tyrš je pochován po boku Jindř. Fugnera, s nímž položil pevný základ nejen k „Sokolu“ pražskému, ale k veškerému Sokolstvu v Čechách a na Moravě a v jiných vlastech slovanských.

Upomínka.

Píše sokol F. Lier z New Yorku.

Mám před sebou všech jedenáct čísel tohoto ročníku „Sokola Amerického“. Prohlížím je. V celku můžeme být spokojeni. List jest pěkný, lepší nežli byl všechna předcházející leta a poznávám z něho též, že v Sokolstvu našem zavládl živější ruch, ačkoli nebylo tolik účinně, co učiněno být mohlo. Nedá se všecko provésti skokem a svihem, někdy cvičí se též krokem a vzpíráním. Nuže

dobře, jen když jsme nestáli. Dvě čísla poutají zvláště můj zrak, tak že stále se k nim vrací. Jsou to čísla 8. a 9. Ono vypraveno jest slavnostně, vesele, v červeném rámečku, za příčinou závodnického evičení v Chicagu — toto zarází nás smuteční úpravou. A v černém rámeči jmeno Sokola nejvýtečnějšího — dra. Miroslava Tyrše! Po radosti krutý žal. Kdo znal Tyrše jenom z pověsti, musel jej etiti, kdo jej znal osobně, musel si jej k tomu ještě zamilovati. Co hoch v prvních letech zakládání sokolských Jednot v Čechách a při Sokolských slavnostech viděl jsem jej několikráte a již tehdy více pudem než přesvědčením, cítil jsem proň zvláštní úctu. V loni, když jsem byl v Čechách, zajel jsem si též do Plzně ku slavnosti 20letého trvání Sokola tannějšího. Přihlásil jsem se k němu co česko-americký Sokol na Střelnici, kde evičení bylo odbyváno. Potřásl mi upřímně pravici a pronesl několik srdečných slov. K dlouhému hovoru nebylo na evičišti času. Těmi několika slovy a pak jedním svým se Sokoly vůbec získal si lásku mou cele; úctu mou měl již dříve. — Slavnostní řečník probral počátky a rozvoj sokolských Jednot a na konec pronesl, že jeden muž největších má zásluh o Sokolstvo — jmeno jeho však nevyšlo. Tu ale ze sta hrdel zahřmělo: „Tyrš!“ Sokolové dobře věděli, kdo je to, třeba ho řečník nejmenoval. Tyrš přijal skvostný, uměle pracovaný diplom, jež mu Sokolové za příležitosti té podali a pronesl krátkou, ale nadšenou řeč. Pravil, že on sám nebyl by ničeho dokázal, kdyby nebylo mužů, kteří rovněž tak smýšleli a jednali jako on a tudíž že zásluha o rozvoj Sokolstva se přičítati musí síle a energii celku. Nebyla to líčená skromnost, s kterouž řečníkem chválu od sebe odmítal; bylo vidět, že slova míněna jsou tak, jak byla pronesena. A tato skromnost osobní i jeho laskavost naproti tomu však ráznost a mužná hrdost, kde jednalo se o vzájem celku, byly to, jež získaly mu srdci všech Sokolů. Bylo radost podívat se, když seskupili se kolem něho. Mohl's vyčísti každému z tváře, že miluje jej jako vlastního bratra i jako otec. A toho muže, pravého to idealního Špartana tak náhle jsme ztratili, neboť i my zde jsme přeč jen čeští Sokolové, kterým není lhostejno, co bratry v Čechách potká a na něž stav Jednot Sokolských v Čechách má též mravní svůj účinek. Tyrš byl mocným pojítkem Sokolstva českého. Kéž by nalezl se někdo, jenž by dovedl vyplnit mezeru úmrtím jeho povstalou.

Na zdar!

Dopisy.

Cleveland, 11. listopadu. — Musím ti předně sdělit, že od slavnosti chicagské vynechal jsem pouze jedno evičení a že chlubití se mohu o mé škole vůbec; navštěvuje ji 28—30 žáků a více Sokolů a počet ten vzrůstá při každém takřka evičení. Chci zkrátka zdě podati pořádek mého evičení. Předně považuji rozdílný prostovek a pochody co nejdůležitější evičení; tomu obyčejně věnuji as půl hodiny a vybírám jej vždy tak, by každý sval v těle dostal stejnou práci; pak nastane evičení na nářadí. V jedné čtveř nedovolím aby se více jak 10 Sokolů evičilo. Cvičení na nářadí sestává z výkonů jednoduchých a hledím, by každé nastávající evičení stalo se pokrokem minulého. Pakli že času zbývá, skončím evičení opět lehčím tělocvikem jako jest házení váhy, neb evičení kde zapotřebí rovnováhy, šplhání a jiné. Každé 3 měsíce odbýváme zkoušky při kterých se zaznamená, jak který sokol pokračuje. Podobné zkoušky mají dobrý vliv na naše sokoly, neb každý se činí, by dostal lepší známku než o poslední zkoušce.

Těchto pár řádek prozatím o našem evičení; zároveň však mohu podotknouti, že u Sokola Čecha též panuje dobrá činnost, o které zmíním se podruhé. Myslím, že knihy které jsem ti dříve doporučil byly dobré a každý Sokol vážit si musí článků, které jsi tak dalece uveřejnil. Nyní žádám tě o zaslání knihy Tyršovy, neb bez té nemůže žádný evičitel býti. Jestli že se nemýlím, měl každý sbor jednu tuto knihu od Výkonného Výboru obdržeti a to již dávno. Koupil jsem opět jednu knihu od Oswalda, v které praví, že by naši nejlepší občané věnovali se měli tělocviku aby dávali našemu lidu příklady o výhodách tělocviku.

Přidávám k tomu, by Sokolové, když se sejdeme z rozličných částí země by sejítí podobné, by slavnost taková byla u nás ta nejsvětější a nejvzácnější chvíle. Nesmím zapomenouti vzdáti srdečný dík Výk. Výboru za diplom mě poslaný, jenž v poslední schůzi mne byl již zarámovaný Sok. Clev. odevzdán. Měl jsem nevýslovnou radost, neb jest to vzácná památka. Však potěšen budu ještě více, až se nás najde Sokolů hlouček kteří svorně pospolu budou bdíti o rozkvět jejich krásného účelu a to bez podpory. Čím dříve bude podpora odstraněna, tím dříve můžeme očekávati zlepšení našeho stavu. Vždyť musí každý rozumný Sokol uznati, že pěstuje se tělocvik pro zlepšení našeho zdraví, neb dokázáno, jest že nejlepší to lék. A

větší protivy nemožno si představit, než jest podpora a tělocvik. Chceme si dobytí dobrého zdraví a zároveň mysliti si máme na úmrtí — kam pak to čelí?

Ukončím dopis zprávou, že jsou zvoleny výbory od Čecha a od Sokola k přebornému evičení a co proz. tajemník žádám tě laskavě bys mě co možná nejdříve poslal porady stranu celé té záležitosti. Usnešeno požádati Výk. Výbor o výkony a jsme náhledu samého, by bylo 6 výkonů na každém náčiní, pak aby na programu stálo na čem všem jest každý přeborník povinen brát podíl, to by bylo do podrobná podáno neb co tam zřejmě podotknuto nebude, alespoň nemá mít platnost. Ode dneška děláme tedy již přípravy na tu velkou lepu slavnost v Clevelandě.

Na zdar! Vác. D. Beneš.

Cedar Rapids, 24. listopad. — Co se týče vystupování proti podpoře, souhlasím úplně a doufám, že každý řádný sokol, kterému jest přednější myšlenka sokolská než podpora, s tebou též souhlasí bude. Co zde proti podpoře píši, jest moje přesvědčení, že nemohou Jednoty naše dlouho existovati, pakli zůstane podpora. Naše Jednota se o tom nejlépe přesvědčila, ve schůzi 2. listopadu, kde ukazovala pokladna naše hotovost \$125 a po vyplacení \$25 ztráty od plesu a podpory s běžnými výlohami zbyl nám v pokladně hodný schodek. Po přeborném evičení dal náš sbor svolání na všechny české spoluobčany, že otevře tělocvičnou školu s bezplatným vyučováním. Vyzvání neminulo se s účinkem a během jednoho měsíce přihlásilo se 50 žáků. První, nač se peníze povolily, byla ta kletá podpora a když se jednalo o potřeby k tělocviku, neměli jsme peněz: Teď máme 40 stálých žáků, kteří pravidelné evičení navštěvují, jak ale mají pokračovat, když nemají to, čeho ku evičení potřebují, ba ani to nejpotřebnější, v zimě kus dřeva na zatopení. Jest to smutné, že Sokolové někteří nedovedou setřásti se sebe ty okovy, které již tolik roků za sebou vláčejí a které jim nedovolují vyššího vzletu. Ať opustí řady naše ten kdo je pro podporu, aspoň nebude na překážku vývinu sokolskému a my budeme směle razit dráhu ideám sokolským; my nechceme býti spolkem nad hrobem se sklánějících starců, jejichž jediný účel jest podpora, nýbrž s pevnou odhodlaností chceme dosáhnouti cíle Sokolstvu určeného. Pročež ještě jednou volám: Pryč s podporou s tou hanobitelkou jména Sokol!

Se sokolským Na zdar J. Mrázek.

Řádná schůze Výkonného Výboru.

(Dne 3. října 1884.)

Schůzi zahájil náměstek Aug. Volenský, nepřítomni byli: starosta Bělohradský, Váňa a Tichý. Na místo sokola Váni zasílá Plzeňský Sokol F. Tomka a Čechie na místě Volenského J. Tichého co zástupce.

Po složení slibů nových zástupců přikročeno k volbě nového náměstka a zvolen Fr. Tomek, jenž svůj úřad hned nastoupil.

Čtení protokolu odloženo do schůze příští. Jednatel oznamuje stran diplomů že nejsou ještě hotové následkem odjezdu sokola Štětky, kterému byly dány k vypsání. Usnešeno by sokolové náměstek a jednatel to neodkladně obstarali u někoho jiného.

Účet za telegram do Čech má býti odevzdán místním jednotám ku vyplacení. Jednatel má vykonat.

Jednatel má dopsati opětně na Jed. Sokolskou Zlatá Praha, by oněch 15 členů zaplatili pouze částku která rozpočtem na ně připadá a pak že mohou býti do Nár. Jed. Sok. přijati.

Výbor na tělocvik předkládá nově vypracovanou tabulku přes přeborné evičení i uloženo jim by ji odevzdali do tisku.

Čechie v místě zasílá čtvrtletní zprávu která odkázána výboru na zprávy.

Blesk oznamuje úmrtí Jos. Housky. Jednatel má napsati rozpočet.

Z New Yorku žádají svoje stanovy kteréž však jednatel neobdržel. Tyž má tam dopsat.

Těl. Jed. v místě žádá by všechny body všech soudců byly v časopise uveřejněny. Přijato. Má se každý měsíc ponechati tomu celá stránka, dokud se vše neuveřejní.

Sokol Vokál stěžuje si, že byl při posledním přeborném evičení uražen sok. Št. Bílkem; odkázáno právnímu výboru. Na místě sok. Hájka, který nechce v záležitosti té výbor svůj zastáváti zvolen pouze pro toto vyřízení sok. Pecha.

Sokol Sluka z Clevelandu podává účet na \$17 za cestu tam a zpět do Chicago co soudce, pak \$5 denně. Jednatel má jej uvědomit, že soudcům jest určena částka \$3 denně.

Jednatel má dopsat do Omahy, by zaslali úplný seznam členstva.

Jednatelův účet na \$18.75 služné poukázán k vyplacení.

Čechie zasílá se zprávou \$34.41.

Výbor na tělocvik poukázán vypracovati nové výkony pro příští okreskové evičení.

Příjem \$34.41. Vydání 18.75.

Schůze odročena.

Š. Bílek, taj.

Přeborníci**Soudce Bílek.****Soudce Pittner.****Soudce Hirschauer.****Čechie.**

Pilat	5	6	4	5	6	7	8	9
Křišťan	4	3	3	4	3	4	6	4
Pelikán	4	6	3	5	3	5	5	5
Chmatal	3	2	3	4	2	4	4	6
Křenek	3	0	3	4	5	4	4	4
Placek	4	2	2	4	4	3	6	5

Pižeňský Sokol.

Čermák	5	6	4	6	5	7	6	6
Sršeň	4	4	4	5	4	7	2	6
Nový	6	5	5	6	6	8	6	10
Pecival	4	5	5	7	4	4	5	3
Hurt	4	5	5	5	4	5	6	4
Fiala	4	4	6	7	5	5	5	4

New York.

Tesař	5	5	4	7	6	8	6	7
Brodil	4	4	3	6	4	7	5	4
Celer	4	6	5	7	5	7	5	7
Kadlec	5	3	4	5	4	5	6	6
Pavlík	5	5	5	6	6	7	7	7
Moravec	4	2	4	6	5	6	6	5
Hroch	5	4	4	5	6	6	5	5

Cedar Rapids.

Jeništa	3	4	5	5	5	4	6	5
Šmídl	4	3	4	4	4	4	5	4

Omaha.

Moravec	5	4	4	4	5	5	7	5
---------	---	---	---	---	---	---	---	---

Detroit.

Liška	0	0	0	0	6	7	4	7
Jileček	0	3	5	5	4	6	5	5

Čes. Am. Sokol.

Vavřínek	5	4	7	5	6	6	7	8
Patera	6	8	6	8	6	7	5	9
Piša	5	6	7	7	5	6	5	8
Bílek	6	7	6	7	6	6	7	7
Pišer	6	7	7	7	5	6	4	8
Kopta	6	7	6	6	6	5	7	6
Patera ml.	5	7	6	5	4	5	6	7
Krejča	5	7	6	7	4	5	6	6

Baltimore.

Kulček	5	6	5	6	6	6	5	5
--------	---	---	---	---	---	---	---	---

Sok. Clev.

Beneš	5	4	5	6	5	6	6	6
-------	---	---	---	---	---	---	---	---

Čech Clev.

Štíbr	4	6	4	3	4	5	4	5
-------	---	---	---	---	---	---	---	---

Těl. Jednota.

Kreml	6	7	6	6	6	6	5	6
Kaplánek	4	4	5	4	3	4	5	4
Kus	5	4	4	5	3	3	4	3
Budil	3	3	4	4	4	3	4	4
Engelthaler	3	3	4	4	4	4	4	5
Jurka	4	5	6	5	4	5	5	5

Milwaukee.

Kostlan	6	6	5	5	5	6	7	6
Chrudimský	5	7	6	1	5	5	5	5
Berka	4	4	6	5	4	5	5	5
Chrudimský	4	4	6	4	4	4	4	5
Šisler P.	4	0	3	5	3	5	4	4
Šisler J.	3	3	2	5	2	6	5	7

Kůň na dél**Bradla****Kůň na dél****Bradla****Kůň na dél****Bradla****Volný****Volný****Volný****Volný****Volný****Volný**

Zprávy náčelníků.

Věrní Bratři: V měsíci list. evičeno 10krát ve 2 čtáčích o 18 členech, na následujícím nářadí: hrazda, bradla, kůň na šír a dél, šerm a skok do výše. Nejčinnějšími byli Berka, Chrudimský, Šisler, Chrudimský, Závoeký, Strbek, A. Pittner, náč.

T. Jedn v Chicago: V listopadu evičeno 8krát na všem hlavním nářadí, jakož i prostocvik a šerm v 3 čtáčích o 6—8—10 členech. Nejčinnějšími byli Halík, Hausner, Vopat, Vokoun, Blažek a Hora. Žáků 39. J. Turka, náč.

Zasláno.

Slavný výbor těl. jed. Sokol
v Chicago Ill.

V březnu 1881 zaslána nám byla z Chicago fotografická skupenina českých br. Sokolů bez jakéhokoliv dopisu neb poznámky.

Uznávajíc, že dlužno nám za tak milý dar dalekovzdálených krajanů a bratrů Sokolů srdečně děkovati a možno li bude svým časem podobným oplátniti, zaslali jsme tehdy dotaz na který však, žel, žádná odpověď nás nedošla.

I obracíme se tedy na Vás, milení bratři se žádostí námi sděliti od které z tamnějších jednot zaslána byla, v naději, že konečně přece na pravou adresu se dostane a my jméno laskaveho dárcce se dozvíme.

S bratrským pozdravem a upřímným Na zdar! Za výbor Sokola vídeňského
Dr. K. Dostal, Fr. Carda,
starosta. t.č. jednatel

☞ Sokolové místních jednot jsou žádáni, zda některý byl ono skupení zaslal, oznámí to co nejdříve jednateli.

Vzdání díků.

Konaje milou mi povinnost, jež mi v minulé schůzi uložena byla, vzdávám tímto vřelé díky panu J. R. Jičínskému za bezplatné kaligrafické vypsání diplomů vítězným četám a přeborníkům při třetím přeborném evičení v Chicago odbyvaném ustanovených.

Otčený pane! Račtež přijmouti vřelé dík a uznání výše jmenované jednoty za nezištně nám prokázanou službu.

Jmenem V. V. N. J. S.

V úctě se sokolským Na zdar!
Jindřich Hájek,
jednatel.

Společný evičitel.

Výkonný Výbor Nár. Jed. Sokolské obsadí místo cestujícího evičitele pro veškeré Jednoty v Soustátí. Cvičitel tento musí na rozkaz Výk. výboru jeti tam, kde mu udáno evičiti a organizovati sbory dle zásad sokolských. Cvičitel tento musí podávati každý týden zprávu o pokroku sboru i evičení písemně k Výk. Výboru a zprávy tyto uveřejní se v orgánu. Cvičitel tento musí v každém místě, kde evičí v tom čase uspořádat veřejné evičení a výtěžek i prodělek patří výkonnému výboru. Cvičitel tento jest povinen všude zakládati tělocvičnou školu pro dívky obého pohlaví a jich evičení v běh uvésti. Služné obnáší 50 dolarů měsíčně a cestovní výlohy zvlášť. Nabídky buďtež nadepsány:

Jindřich Hájek,
139 West Taylor St.
Chicago, Illinois.

Časopis „Sokol“ v Praze jest snažně žádán za otištění.

Konkurs.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské zadá dne 2. ledna 1885: tisk „Sokola Amerického“ v 1100 výtiscích p^o 12 měsíčních číslech, jež nejdéle 15. každý měsíc vyjítí musí. Formát, hodnota a barva papíru jako dosavad. Nabídky do 5. prosince přijímá jednatel. Dále jsou žádáni sokolové, kteří by se o místo redaktora orgánu ucházeti chtěli, zaslati nabídky do té samé doby jednateli, č. 139 záp Taylor ul. Chicago.

Literatura.

Redakci Sokola zasláno bylo 2. číslo „Květu Amerických“ vydaných redakci Pokroku západu. Obsahují původní práce česko-amerických spisovatelů a vyhoví dávno citěné potřebě.

Zlatá Praha. Nádherného týdennítohoto vyšlo právě číslo 47 bohaté obraznou částí i bohaté textem. Číslo na ukázkou zasílají se každému na požádání zdarma a franko. Předplatné ročně pro Ameriku 12 zl. 20 kr. Adresa: Zlatá Praha, 34 Karlovo nám. Praha.

„Przevodnika gimnastycznego došlo nás číslo 11. s bohatým obsahem; vychází ve Lvově redakci dra Taddetza. List jest organem Towaryzstva gymnastycznego Sokol ve Lvově. Předplatné obnáší pro Ameriku \$1 na rok. Adresa: Przewodnik Gymnastyczny ve Lvově, 10 ulice Ossolinskich.

Věcnou loterii

ve prospěch Sokolského náčinní pořádá Tělocvičná Jednota Svornost v Morisaniu, N. Y: a sice dne 26. prosince v Sherwood's Washington Hall na 106 ulici. Doufáme, že sokolové slabé této ratolesti přispějí co nejvíce k hojnému výtěžku.
Jan Karásek, jed.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor: starosta J. B. Bělohradský, náměstek Fr. Tomek, jednatel Jindř. Hájek, tajemník J. Tichý, pokladník Eduard Uhlíř. Další výbor jest Aug. Volenský, Jan Pecha Fr. Tichý, Jan Churaň. Veškeré zaslíky tétož výboru se týkající nadepsány buďtež: Jind. Hájek, 139 W. Taylor St., Chicago, Ill.

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku: tajemník August Tesař, jednatel Jan Neubauer, 247 E. 3. St.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill.: tajemník Jan Liška 48 Bunker St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago: F. R. Loudl 67 Barber St.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore, Maryland: tajemník J. Rejžek 174 N. Dallas St., jednatel Fr. Vavřina, 20 S. Bond St.

Tělocvičná Jednota Sok. Tyrš v Cedar Rapids, Iowa: tajemník Josef Zahořík, jednatel Josef Mrázek 39 Ave. B

Tělocvičná Jednota Budivoj v Detroit, Mich.: tajemník J. Krejčí 628 Antoine St., jednatel F. Liška 162 Watson St.

Pižeňský Sokol v Chicago: taj. Jos. Mandl 733 & 737 Halsted St.

Sokol Clevelandský v Cleveland, Ohio: tajemník K. F. Tuma, 56 Humboldt St

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicago: jednatel Petr Churaň 101 Wade St. Jednatel F. Pláček 385 Wood St.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, Ohio: tajemník J. Prošek, 3 Burwell Ext.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee, Wis.: tajemník Hyn. Kratochvíl, 347—6. St

Tělocvičná Jednota Sokol „Tomáš Černý“ v Omaha, Nebraska: Kessler's Halle. 13. St.

Česko-Americký Sokol v Braidwood, Ill.: tajemník M. Bouzek, jednatel Jan Štíbr Box 292.

Sokolská Jednota Svornost v Morisania, New York: tajemník Jan Karásek 854 — 3. ave.

Tělocvičná Jednota Sokol ve Wilber, Neb.: tajemník J. K. Malat

6-12